

House of Light Κείμενα & Αρχεία για download
http://www.house-of-light.gr/com_downloads/

Ο λόγος που η Ισλανδία δεν είναι στις ειδήσεις

Η ιστορία ή οποία αποκαλύφθηκε από ένα ιταλικό ραδιοφωνικό σταθμό για την συνεχιζόμενη επανάσταση στην Ισλανδία είναι ένα χαρακτηριστικότατο παράδειγμα για το πόσο λίγο τα δικά μας Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μας ενημερώνουν πραγματικά ή όχι για τα γεγονότα στον κόσμο.

Το 2008, κατά την έναρξη της «κρίσης», η Ισλανδία κυριολεκτικά πτώχευσε... Από τότε αυτό το ελάχιστο γνωστό μέλος της Ευρώπης «έχει χαθεί από τα ραντάρ της ενημέρωσης».

Κατά την διάρκεια που οι ευρωπαϊκές χώρες, η μια μετά την άλλη, απειλούνται από την πτώχευση, η οποία (η πτώχευση) απειλεί την ύπαρξη του Ευρώ, το πέσιμο της οποίας θα έχει ανεξέλεγκτες συνέπειες για όλο τον κόσμο, το τελευταίο πράγμα που θα ήθελαν οι εξουσιαστές αυτού κόσμου είναι να γίνει η Ισλανδία παράδειγμα για άλλες χώρες.

Ας δούμε γιατί.

Η Ισλανδία (πληθυσμός 320 χιλιάδες) ήταν μια από της πλουσιότερες χώρες του κόσμου. Το 2003 με την τελική επικράτηση του νεοφιλελεύθερου καθεστώτος όλες οι τράπεζες ιδιωτικοποιήθηκαν και, με στόχο την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, οι τράπεζες αυτές προσέφεραν το ονλαϊν-μπάνκινγκ και με την συνδρομή του χαμηλότερου δυνατού κόστους οι τράπεζες αυτές έδειχναν μεγάλα ποσοστά κερδών. Οι λογαριασμοί, οι οποίοι ονομάστηκαν IceSave, προσέλκυσαν πολλούς μικρούς Βρετανούς και Ολλανδούς επενδυτές. Αλλά παράλληλα με την αύξηση των επενδύσεων αυξανόταν και το εξωτερικό χρέος των τραπεζών.

Το 2003 το χρέος της Ισλανδίας ήταν ίσο με το 200% του ΑΕΠ, ενώ το 2007 είχε φτάσει στο 900%. Η παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008 έκανε το τελικό χτύπημα. Οι τρεις βασικές τράπεζες της Ισλανδίας (Landbanki, Kapthing και η Glitnir)

πτώχευσαν. Η κρίση έχασε 85% της αξίας της έναντι του Ευρώ. Στο τέλος του χρόνου η Ισλανδία κήρυξε πτώχευση.

Η κρίση οδήγησε την Ισλανδία, με την διαδικασία της **ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**, στην **αποκατάσταση των κυριαρχικών δικαιωμάτων των Ισλανδών μέσω του νέου συντάγματος. Αλλά αυτό επιτεύχθηκε με μεγάλο πόνο.**

Να πως έγινε αυτό:

Ο πρωθυπουργός της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης συνασπισμού Γκέιρ Χόρντε βρισκόταν σε διαπραγματεύσεις για την παροχή δανείου ύψους 2.1 δισεκατομμυρίων δολαρίων, στο οποίο (στο δάνειο) η Βρετανία και η Ολλανδία πρόσθεσαν ακόμα 2.5 δισεκατομμύρια. Η διεθνής οικονομικοί κύκλοι πίεζαν την Ισλανδία για δραστικά μέτρα. Το ΔΝΤ και η ΕΕ ήθελαν να πάρουν το πιο πάνω χρέος «πάνω τους» με επιχείρημα ότι αυτός ο τρόπος είναι ο μόνος για να μπορέσει η Ισλανδία να ξεπληρώσει την Βρετανία και την Ολλανδία.

Οι συνεχόμενες διαμαρτυρίες και ταραχές ανάγκασαν την κυβέρνηση να παραιτηθεί. Οι πρόωρες εκλογές του Απριλίου του 2009 ανέδειξαν στην κυβέρνηση έναν αριστερό συνασπισμό το οποίο καταδίκασε το νεοφιλελεύθερο οικονομικό σύστημα, αλλά αμέσως παραδόθηκε στις απαιτήσεις η Ισλανδία να επιστρέψει συνολικά τρία και πλέον δισεκατομμύρια Ευρώ. Έπρεπε ο κάθε Ισλανδός τα επόμενα 15 χρόνια να πληρώνει 100 Ευρώ κάθε μήνα. Έπρεπε δηλ. ο λαουτζίκος να θυσιαστεί για χρέη κάποιον ιδιωτών προς κάποιους άλλους ιδιώτες. Αυτό ήταν η σταγόνα η οποία υπερχείλισε το ποτήρι.

Αυτό που συνέβη ήταν πρωτοφανές. Η γνώμη ότι οι Ισλανδοί πρέπει να πληρώνουν για τα λάθη των οικονομικών μονοπωλίων, ότι το σύνολο της χώρας πρέπει να πολιορκείται για αποπληρωμή ιδιωτικών χρεών, άλλαξε την σχέση μεταξύ πολιτών και πολιτικών θεσμών, γεγονός το οποίο τελικά οδήγησε την πολιτική ελίτ της Ισλανδίας να πάρει μέρος του εκλογικού σώματος. Ο πρωθυπουργός Όλαφ Ραγκνάρ Γκρίμσον αρνήθηκε να επικυρώσει τον νόμο το οποίο ανάγκαζε τους πολίτες να σηκώσουν τα βάρη των Ισλανδών τραπεζιτών και **συμφώνησε να συγκαλέσει δημοψήφισμα.**

Φυσικά η διεθνής κοινότητα αύξησε την πίεση στην Ισλανδία. Η **Βρετανία και η Ολλανδία απειλούσαν** με σκληρή καταστολή η οποία θα οδηγούσε σε απομόνωση της χώρας. Όταν η Ισλανδία ετοιμαζόταν για δημοψήφισμα, το ΔΝΤ **απειλούσε** την

χώρα να στερήσει οποιαδήποτε βοήθεια. Η Βρετανική κυβέρνηση απειλούσε να παγώσει τις καταθέσεις και τις αποταμιεύσεις των Ισλανδών. Όπως έλεγε ο Γκρίμσον:

«Μας έλεγαν αν δεν δεχθούμε τους όρους τους, θα γίνουμε η Κούβα του Βορρά. Ναι, αλλά αν συμφωνούσαμε θα γινόμασταν η Αϊτή του Βορρά».

Στο δημοψήφισμα του Μαρτίου του 2010 το 93% των Ισλανδών ψήφισαν κατά των πληρωμή των χρεών. Το ΔΝΤ πάγωσε τους δανεισμούς αμέσως. Αλλά η επανάσταση (για την οποία δεν έγραψε κανένα από τα ΜΜΕ, περιλαμβανομένου και του Εβραϊονιούζ-Enronews) δεν πτοήθηκε. Με την υποστήριξη των οργισμένων πολιτών η κυβέρνηση ξεκίνησε έρευνες για αστικές και ποινικές ευθύνες κατά των υπευθύνων για την οικονομική κρίση. Το Ιντερπόλ εξέδωσε διεθνές ένταλμα σύλληψης για τον πρώην πρόεδρο της τράπεζας Kaupthing Σιγκιζμούντ Έϊναρδσον. Αλλά και πολλοί τραπεζίτες, εγκατέλειψαν εσπευσμένα την χώρα.

Όμως οι Ισλανδοί δεν σταμάτησαν εκεί: αποφάσισαν να υιοθετήσουν νέο σύνταγμα, το οποίο θα απαλλάξει την χώρα από την δύναμη της Διεθνούς οικονομίας και των εικονικών νομισμάτων.

Για να γραφτεί νέο σύνταγμα ο Λαός της Ισλανδίας εξέλεξε 25 άτομα μεταξύ 522 ενήλικων, οι οποίοι δεν ανήκαν σε κανένα από τα πολιτικά κόμματα του κατεστημένου. Οι αντιπρόσωποι αυτοί έπρεπε να είχαν προταθεί τουλάχιστον από 30 άτομα. Το έγγραφο γράφτηκε μέσα από το διαδίκτυο. Οι πολίτες μπορούσαν να κάνουν προτάσεις και σχόλια, βλέποντας με τα ίδια τους τα μάτια την διαμόρφωση του συντάγματος. Το σύνταγμα το οποίο τελικά γεννήθηκε μέσα από συμμετοχή των πολιτών, θα παρουσιαστεί στο κοινοβούλιο προς έγκριση μετά από τις επόμενες εκλογές.

Σήμερα οι ίδιες λύσεις προτείνονται σε άλλα Έθνη. Λένε στο Έθνος των Ελλήνων ότι η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι η μοναδική διέξοδος από το οικονομικό τέλμα. Τώρα τα ίδια λένε και στους Ιταλούς, Ισπανούς και Πορτογάλους. Ας ρίξουν μια ματιά στην Ισλανδία. Στην άρνησή τους να υποκύψουν στα ξένα συμφέροντα: όταν μια μικρή χώρα με δύναμη και με σαφήνεια διακηρύσσει ότι ο Λαός τους είναι κυρίαρχος....

Αυτός είναι ο λόγος που η Ισλανδία δεν είναι στις ειδήσεις.
Από το Δίκτυο Ουκρανικής Αυτόνομης Αντίστασης,
www.reactor.org.ua